

Opinió > Carles Boix | 00:00 h.
16/03/2012

Penjant d'un fil

EL LLUMÍ

"El pitjor que podria passar és que l'Espanya de sempre aprofités les circumstàncies difícils per domesticar el moviment catalanista un cop més"

Carles Boix

"Els líders no poden crear el context en el que operen. La seva contribució personal consisteix a operar en el límit del que permet una situació donada. Si excedeixen aquests límits, s'estrellen; si fan curt del que cal fer, la seva política s'estanca." (Henry Kissinger, *On China*, p. 215)

La portada de l'ABC i l'editorial d'El Mundo de dijous 15 poden tenir dues interpretacions: (1) a Madrid tenen algun tipus d'informació privilegiada que els permet pronosticar, abans que els catalans mateixos, la ràpida separació de Catalunya un cop s'aprovi la llei de consultes; o (2) els sectors ultramuntans han decidit passar a l'amenaça directa (no sé si creïble o no) d'encendre Catalunya en resposta als mínims moviments del govern de la Generalitat.

De moment, m'inclino per la segona possibilitat. La correlació històrica entre l'emergència d'un mínim repte catalanista, el caos interior i la resposta "pacificadora" del centre és molt forta com per ser ignorada fàcilment. Deixant de banda els cicles d'acció i reacció entre descentralitzadors federalistes i cops d'estat del XIX, d'aquests episodis en compto quatre: la Solidaritat de 1906 seguida pel lerrouxisme i per la Setmana Tràgica de 1909; la campanya per l'autonomia integral de 1918 i el pistolisme de 1920-21 (seguit del cop de Primo de Rivera); l'Estatut del 31 i la guerra civil; i l'Estatut del 79 i el "Tejerazo" més la LOAPA.

Ara per ara, el govern de la Generalitat, dedicat a retallar i restablir la credibilitat exterior de les seves finances, a penes ha mogut fitxa. Potser ara comença a fer-ho, en forma de llei de consultes, demostracions de simpatia cap a l'ANC i el moviment per una bandera única (la legítima) als ajuntaments, i complicitat amb el vot de Girona, perquè, altrament, cauria en un estancament letal (des d'un punt de vista de país i de resultats electorals). I això, suposo, ha posat en situació d'alerta als editorialistes i directors d'opinió espanyols.

En tot cas, és possible que, un cop oberta l'aixeta, les coses, com prediuen els diaris de Madrid, es precipitin i comencin a marxar soles. Això podria ser el començament d'un final feliç. No obstant, perquè ho sigui, cal que el govern controli el procés, que porti la iniciativa, que tingui un procediment, que elabori una mena de llibre blanc sobre el camí a fer. De moment, però, jo no el veig, aquest llibre. I això ens ha d'amoïnar. Perquè el pitjor que podria passar és que l'Espanya de sempre aprofités les circumstàncies difícils (crisi econòmica, atur immens, etc.) per domesticar el moviment catalanista un cop més (i, com ja va passar en altres ocasions, a petició pròpia dels catalans).

3 **Sebastià:** Si algun dels que ens governa té un llibre blanc amb el camí c...